

De Morgen

14.05.2008

Page: 24

Circulation: 68618

ddec0

224

Dans > 'Hars' op Kunstenfestivaldesarts

Toen de harp een sexy instrument werd

BRUSSEL • Harpen zijn niet meteen sexy instrumenten. Sinds de Franse koningin Marie-Antoinette staan ze als typisch vrouwelijk en romantisch bekend. Het is dan ook opkijken als een harp figureert in een hedendaagse choreografie, en dan nog als quasi-personage. In *Hars* gebeurt het.

DOOR PIETER T'JONCK

Hars is een solo die de Turkse choreografe Aydin Teker bedacht voor (en samen met) danseres Aye Orhon. Als de voorstelling begint ligt het instrument voorover gekanteld midden op het podium. Orhon zet het op zijn kop overeind, met de brede klankkast naar de kijkers toe. Haar lichaam verdwijnt achter het instrument. Je ziet enkel haar brede, stevige voeten. Langzaam zet ze die een voor een vooruit. Zo duwt ze de harp voor zich uit, tot ze die loslaat.

Plots lijkt de harp nu het voortouw te nemen in de dans. Terwijl hij over de nek naar voren kantelt duwt de steel, die vooruit glijdt tussen Orhons benen, de danseres omhoog. In die ene beweging merk je plots hoe zwaar (en sterk) het instrument moet zijn. Die beweging van de steel heeft onmiskenbaar iets erotisch, maar die erotiek blijft in *Hars* louter suggestie. Orhon danst steeds met onbewogen blik. Ze 'acteert' niet maar zet haar bewegingen loepzuiver, zonder de minste trilling, aan. Het gaat hier niet om een verhaaltje, maar om het precaire evenwicht tussen mens en object, tussen vrouw en instrument.

Dat evenwicht ontwikkelt zich het hele stuk lang. Naar het einde toe is er een merkwaardige scène waarin Orhon met haar onderlijf verdwijnt in de klankkast. In die positie heft ze met haar buikspieren het instrument op en laat ze het ronddraaien. Het is alsof ze een zeemeermin wordt, maar

dan eentje met een harp als vissenstaart. Hier worden object en mens als het ware één.

De harp is overigens meer dan een gimmick: vaak bespeelt Orhon (die ook werkelijk harpiste is) het instrument. Ze doet dat echter niet op conventionele wijze: terwijl ze onder en op het instrument kruipt, raakt ze af en toe de snaren aan. Dat doet ze ook al eens met haar voeten. Ze gebruikt de klankkast ook als ritme-instrument. Het levert muziek op met een bijzondere klankkleur.

Het slot van het stuk verenigt de muzikale en dansante verkenning van het object in één beeld. Orhon drukt het instrument met zijn voetstuk tegen haar schoot, hangt achterover en tilt zo het gevaarte van de grond. Daarna draait ze steeds sneller rond tot de snaren beginnen te zingen. Verbluffend en ook een tikkeltje magisch.

FOTO RV

■ De harp is meer dan een gimmick. Vaak bespeelt danseres Orhon het instrument, al dan niet met haar voeten.

